

ефективності, а також сформуванати базу для наступних висновків, рекомендацій і пропозицій.

За результатами проведення об'єктивного аналізу готують попередні висновки, які повинні визначати, якою мірою результати у сфері діяльності організації, що перевіряється, відповідають критеріям оцінки ефективності, і характеризують міру досягнення цілей, поставлених у рамках цього аудиту. В ході підготовки висновків виявляються чинники, що свідчать про неефективне використання державних коштів об'єктами аудиту. Їм дається як кількісна, так і якісна оцінка. На основі сформульованих висновків аудиторі повинні визначити причини, що призводять до неефективних результатів діяльності об'єкту аудиту, і сформулювати відповідні висновки відносно кожної з цілей цього аудиту для включення до звіту про результати аудиту.

Рекомендації повинні носити досить конкретний характер і в той же час уникати зайвої деталізації. У одних випадках вони можуть носити принциповий характер, тоді питання про практичні заходи з усунення проблем і виявлених недоліків і підвищення ефективності діяльності мають вирішуватися безпосередньо керівництвом об'єкту аудиту і вищестоящою організацією. У інших випадках, аудиторі можуть самі запропонувати конкретні заходи відносно підвищення ефективності діяльності перевірених об'єктів.

Список використаних джерел:

1. Яценко А. А. Управління ризиками державного внутрішнього фінансового контролю у сфері охорони здоров'я / А. А. Яценко // Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Економіка. – 2015. – Т. 23, вип. 9 (2). – С. 42-47.

Шолойко А.С.

*кандидат економічних наук, доцент,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка*

ІНФРАСТРУКТУРА СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ШАХРАЙСЬКИМ ОПЕРАЦІЯМ

Необхідність розвитку інфраструктури страхового ринку щодо протидії шахрайським операціям пояснюється тим, що «В Україні на страхове шахрайство припадає 21% або 1,5 млрд грн із 7 млрд грн валових виплат страховиків» [1]. При цьому приблизно «... 20% випадків страхового шахрайства припадає на інсценізацію страхової події, а 70% від усіх випадків – на завищення суми збитку» [2]. Шахрайство у сфері страхування можливе як з боку страховика, так і з боку страхувальника; як за участю страхових посередників і оцінювачів ризиків та збитків, так і без.

Шахрайству з боку страхових компаній у межах захисту прав споживачів страхових послуг активно протидіють:

1) Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг через виконання завдань щодо: «здійснення державного регулювання та нагляду за наданням фінансових послуг та додержанням законодавства у цій сфері» [3, ст. 27.2-27.3];

2) об'єднання страховиків (Ліга страхових організацій України (ЛСОУ), Моторне (транспортне) страхове бюро України (МТСБУ), Український страховий омбудсмен (УСО) та інші). Наприклад, у сфері обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів активно запроваджуються електронні поліси, оскільки «Завдяки реєстрації всіх полісів у базі МТСБУ, вірогідність придбання полісу в шахраїв зводиться до мінімуму, а споживачі фінансових послуг отримують додаткові гарантії щодо майбутніх виплат» [4];

3) об'єднання страховальників (Асоціація страховальників України (АСУ), громадська організація споживачів страхових послуг «Страховий захист»);

Шахрайству з боку страховальників запобігає:

1) проект «Пошук» – «Всеукраїнські страхові історії» [5]. Система «Пошук» – це платформа для обміну інформацією про страхові історії між страховиками, що працює конфіденційно, цілодобово та без створення єдиної бази даних з можливістю виявлення шахрайства [6]. Проект заснований на базі Першого Всеукраїнського Бюро кредитних історій [7]. Позитивним є те, що в рамках проекту «Пошук» створено проект «Всеукраїнські страхові історії», оскільки ще в 2007 р. почало функціонувати «Бюро страхових історій», яке пропрацювало в Україні лише рік [8];

2) використання страховиками в страховому скорингу даних фрод скорингу, що здійснюється банками для оцінки «... ймовірності шахрайських дій з боку потенційного позичальника» [9] на основі інформації бюро кредитних історій. Дослідження вказують на те, що клієнти банків, які схильні до шахрайства при кредитних операціях, більш схильні до шахрайства і у сфері страхових операцій. Однак страховий скоринг в Україні ще не був достатнього поширення;

3) «створення відділів претензій, страхових випадків і економічної безпеки всередині кожної страхової компанії та незалежних страхових детективних агентств поза страховими компаніями» [10, с. 8].

Однак всі вищеперераховані можливості існуючих і потенційних елементів інфраструктури страхового ринку України щодо протидії шахрайським операціям не мають ознак системності та комплексності. В перспективі такі ознаки можуть з'явитися саме в межах реалізації плану заходів щодо виконання Програми розвитку фінансового сектору України до 2020 року, що передбачає такий захід, як: підвищення ефективності протидії зловживанням у фінансовому секторі через:

– посилення відповідальності за шахрайство з використанням фінансових ринків, у т. ч. відповідальність бенефіціарів та менеджменту фінансових установ, дії яких призвели до погіршення фінансового стану таких установ, а також викривлення фінансової інформації;

– перегляд і підвищення ефективності повноважень регуляторів щодо виявлення зловживань у фінансовому секторі, зокрема щодо наділення повноваженнями щодо проведення розслідувань фактів шахрайства з фінансовими інструментами [11].

Список використаних джерел:

1. В Украине на страховое мошенничество приходится 21% или 1,5 млрд. грн. из 7 млрд. грн. валовых выплат страховщиков [Електронний ресурс] // Фориншурер: [сайт]. – Режим доступу: <https://forinsurer.com/news/17/01/31/34832?hl=%F1%F2%F0%E0%F5%EE%E2%EE%E5>.
2. Тарасенко С. Проблемы страхового мошенничества в Украине и направления противодействия [Електронний ресурс] // Фориншурер: [сайт]. – Режим доступу: <https://forinsurer.com/public/12/08/20/4527>.
3. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг: Закон України від 12.07.2001 № 2664-III [Електронний ресурс] // LIGA:ZAKON: [сайт]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T012664.html.
4. Річні звіти Нацкомфінпослуг [Електронний ресурс] // Нацкомфінпослуг: [сайт]. – Режим доступу: <https://nfp.gov.ua/content/rzviti-nackomfinposlug.html>.
5. Компании-участники системы «Поиск» начали новый этап проекта «Всеукраинские страховые истории» [Електронний ресурс] // Тристар: [сайт]. – Режим доступу: http://tristar.com.ua/1/news/kompanii_uchastniki_sistemy_poisk_nachali_novyi_etap_proekta_vs_eukrainskie_strahovye_istorii_5990.html.
6. Система «ПОШУК» [Електронний ресурс] // Тінекс: [сайт]. – Режим доступу: <http://tinex.com.ua/produkty/systema-poshuk>.
7. В 2016 году количество участников проекта «Поиск» удвоилось [Електронний ресурс] // Страхование Украины: [сайт]. – Режим доступу: <https://www.ukrstrahovanie.com.ua/news/v-2016-godu-kolichestvo-uchastnikov-proekta-poisk-udvoilos>.
8. Бюро страховых историй. «За» и «против» [Електронний ресурс] // Тристар: [сайт]. – Режим доступу: http://tristar.com.ua/1/art/kollektsionery_strahovyh_istorii_15518.html.
9. Fraud-scoring [Електронний ресурс] // Словари и энциклопедии на Академике: [сайт]. – Режим доступу: <https://banks.academic.ru/564/Fraud-scoring>.
10. Шірінян Л.В. Страховое шахрайство – економіко-правові аспекти, індикатори і шляхи боротьби / Шірінян Л.В. // Економіка та Право. – 2010. – № 3 (28). – С. 148-153.
11. Оновлена комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 року [Електронний ресурс] // Національний банк України: [сайт]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=43352266>.